RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0667 van 30 september 2014 in de zaak 1011/0976/A/8/0908

In zake:	de heer
	verzoekende partij
	tegen:
	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 28 juli 2011, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 9 juni 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Scherpenheuvel-Zichem van 24 januari 2011 verworpen.

De deputatie heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het aanleggen van een fietspad te

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 16 juli 20114 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 5 augustus 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Jan BERGÉ heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende en verwerende partij zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 19 oktober 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Scherpenheuvel-Zichem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van een fietspad te

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan 'Aarschot-Diest' deels gelegen in woongebied met cultureel, historisch en/of esthetisch karakter en deels in natuurgebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 22 oktober 2010 tot en met 22 november 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partij

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, het agentschap voor Natuur en Bos, het agentschap Wegen en Verkeer en de afdeling Zeeschelde van Waterwegen en Zeekanaal NV brengen allen tijdig een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Scherpenheuvel-Zichem verleent op 24 januari 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

"...

Het pad draagt bij tot het toeristisch gegeven dat vanuit een herkenbaar centrum start, zijnde de ideale vertrekbasis voor streekvreemde bezoekers. Het kan tevens bijdragen tot de dynamiek van de markt. Daarnaast maakt het pad verbinding met andere verkeersveilige paden. De realisatie draagt bij tot het tot stand komen van een provinciaal recreatief fietspadennetwerk. Het ingediende project met kleine handelingen van algemeen belang beantwoordt aan de geldende regelgeving. Het nestelt zich op oordeelkundige en verantwoorde wijze langsheen de gekende lijninfrastructuur. De geplande werken hebben geen architecturale impact. Het gekende landschappelijk gegeven verhoogt middels de groene inkleding van het fietspad. De werken verhogen in grote mate de verkeersleefbaarheid en de -veiligheid van de zwakke weggebruikers. Het aanwenden van degeen van beiden beschikken over een fietspad, kan vermeden worden. De aanvraag is verenigbaar met de omgeving en een verderzetting van een proces binnen een vrij groene stad waar accenten ten behoeve van het recreatief gegeven binnen een groen kader hoog in het vaandel wordt gedragen. Het project brengt de goede ruimtelijke ordening en ontwikkeling van het gebied niet in het gedrang.

..."

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 23 februari 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn eensluidend verslag van 28 april 2011 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen.

Na de hoorzitting van 7 juni 2011 beslist de verwerende partij op 9 juni 2011 om het beroep niet in te willigen en een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

- u
- de aanvraag voldoet aan de voorwaarden om gebruik te maken van art. 4.4.7. §2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van art. 3. §1. 1° van het besluit van 5 mei 2000 van de Vlaamse Regering, waarbij het afwijken van de van toepassing zijnde stedenbouwkundige voorschriften wettelijk toegelaten is;
- een natuurlijke buffer met streekeigen beplanting is voorzien tussen het nieuwe fietspad en de achtertuinen langs de oostzijde van de markt;
- er worden geen gebouwde constructies met grondinname voorzien, alle beoogde inrichtingen hebben betrekking op groenaanleg en landschapsvormgeving op maat en schaal van de omgeving;
- er worden geen niet-waterdoorlatende verhardingen voorzien; de inrichting is overstroombaar;
- de groenaanleg heeft geen negatieve impact op het natuurgebied of het vogelrichtlijngebied; er wordt geen onvermijdbare of onherstelbare schade aangebracht;
- het fietspad ligt op 20m uit de as van de waterloop en heeft geen invloed op de verhoogde dijken;
- de beoogde inrichting is aanvaardbaar op de voorgestelde locatie en brengt de bestemming, het architectonische en landschappelijke karakter van de omgeving niet in het gedrang;
- het bestaande steegje wordt opgewaardeerd en duidelijker gedefinieerd binnen het openbare domein, dankzij het doorgaande verkeer zal ook de sociale controle toenemen;
- er wordt een verkeersveilig alternatief geboden naar de Markt voor fietsers komende van Diest of van het station:
- er wordt een directe relatie beoogd tussen de en de en ; tevens wordt de met bijhorende horecazaken gelinkt aan het toeristisch en recreatief fietsroutenetwerk;
- de toekomstige goede ruimtelijke ordening van het gebied wordt niet in het gedrang gebracht.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Het bestreden besluit van 9 juni 2011 werd op 22 juni 2011 aan de verzoekende partij betekend. Haar beroep bij de Raad van 28 juli 2011 wordt als tijdig beschouwd.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Het onderzoek hiervan heeft slechts belang in zoverre het middel ontvankelijk zou zijn. Dit onderzoek wordt eerst gevoerd.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Enig middel

Standpunt van de partijen

, , ,

1. Het inleidend verzoekschrift vermeldt drie redenen van beroep die als onderdelen van een middel kunnen worden gelezen, als volgt:

- De afgegeven stedenbouwkundige vergunning is strijdig met de stedenbouwkundige vergunning van 18 oktober 2010 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar voor de restauratie van de en met een notariële akte van 1859 met betrekking tot de een erfdienstbaarheid van doorgang. Deze documenten voorzien volgens de verzoekende partij beide in een exclusieve toegang tot de toegang tot de fietspad uitsluit.
- Het grond- en inplantingsplan bevat materiële fouten waardoor onder meer onterecht een oppervlakte van 10 m² van een privé-perceel wordt ingenomen.
- Het fietspad heeft over een traject van ongeveer 70m een breedte van gemiddeld 4m in porfierkasseien, wat eerder een steenweg is met een niet-waterdoorlatende bekleding. Dit zal aanleiding geven tot wateroverlast in een achterliggende garage.

2.
De verwerende partij antwoordt dat de uiteenzetting geen geschonden geachte regelgeving
stedenbouwkundige voorschriften of algemene beginselen van behoorlijk bestuur vermeldt, er
evenmin een omschrijving van de wijze waarop deze geschonden worden. Het gaat over griever
maar niet over middelen in de zin van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO. Het middel is onontvankelijk.

In ondergeschikte orde acht de verwerende partij de verschillende onderdelen van het middel ongegrond, omwille van de volgende redenen:

- Niets verhindert een tweede ontsluiting van de bestaande ontsluiting.
- Er wordt geen privé-perceel ingenomen, aan een ongebruikt stuk weide wordt een openbaar karakter gegeven.
- Het concept van het fietspad, ook waar de breedte 4m bedraagt, is niet onredelijk vermits twee toeristische attractiepolen worden verbonden

3. In haar wederantwoordnota brengt de verzoekende partij geen aanvullende inhoud aan.

Beoordeling door de Raad

Het verzoekschrift tot vernietiging zelf moet in beginsel de middelen tot vernietiging bevatten.

Een middel bestaat uit een voldoende duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, voorschriften of beginselen en de wijze waarop deze naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden (artikel 4.8.16, §3, tweede lid, a) en b)). De verzoekende partij moet bij het middel een belang hebben.

De verwerende partij stelt terecht dat het middel niet op de voorgeschreven wijze de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur aanduidt, en evenmin de wijze waar op deze zouden zijn geschonden.

In het eerste onderdeel wijst de verzoekende partij op een strijdigheid met de inhoud van een eerdere stedenbouwkundige vergunning die het bestaan van een erfdienstbaarheid van doorgang zou inhouden. Deze vergunning is geen regel, stedenbouwkundig voorschrift of algemeen beginsel van behoorlijk bestuur in de zin van artikel 4.8.16, §3, 5°, a) VCRO. De grief is eerder een kritiek op een beleidskeuze en betreft dus de opportuniteit en niet de legaliteit van de bestreden beslissing.

Het tweede onderdeel kan in het voorkomende geval gelezen worden als een gebrek aan feitelijke grondslag of een onzorgvuldigheid bij het onderzoek van de zaak. Het antwoord van de verwerende partij, die stelt dat er geen inneming van een privé-perceel is, brengt geen duidelijkheid. Bij blijvende tegenspraak kan de Raad alleen besluiten dat de verzoekende partij in gebreke blijft om aan te tonen op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden, hetzij dat de vergunningverlenende overheid door de onjuistheid van de aanvraag werd misleid en niet met kennis van zaken op een beslissende wijze over de aanvraag heeft kunnen oordelen.

Het derde onderdeel is opnieuw een kritiek op een beleidskeuze. De verzoekende partij schijnt bij het middel overigens geen belang te kunnen hebben, ook niet waar zij stelt dat de plaatselijke aanleg met porfierkasseien over een breedte van 4m voor wateroverlast in een achterliggende garage zou kunnen zorgen.

Het middel is in alle onderdelen onontvankelijk

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is onontvankelijk.
- 2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partii.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 30 september 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Jan BERGÉ, voorzitter van de achtste kamer,

met bijstand van

Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de achtste kamer,

Thibault PARENT Jan BERGÉ